

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 26-03-2019 h.		
Prilog	☒ Neposredno	☐ Poštom
Klasa: 07/11034-02/18-01/418		
Ur. broj: 383-01/19-20		

Poslovni broj: UsII-87/19-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar članica vijeća, te sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Institut IGH d.d. Zagreb, Janka Rakuša 1 kojeg zastupa odvjetnik Bariša Pavičić, Zagreb, Erdödyjeva 12, protiv rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, klasa: UP/II-034-02/18-01/418, urbroj: 354-01/18-12 od 20. srpnja 2018., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Zagreba, Zagreb i Zajednice ponuditelja Ascon Institut d.o.o., Čista Mlaka, Zagrebačka 91 i Ramtech d.o.o. Zagreb, Sachsova 6/VIII, koje zastupa odvjetnik Matko Novinc, Zagreb, Gospodska 28, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 13. ožujka 2019.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/18-01/418, urbroj: 354-01/18-12 od 20. srpnja 2018.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio Sudu tužbu radi poništavanja rješenja tuženika, klasa: klasa: UP/II-034-02/18-01/418, urbroj: 354-01/18-12 od 20. srpnja 2018.

Ovaj Sud je rješenjem, poslovni broj: UsII-384/18-2 od 12. rujna 2018. zastao s postupkom u ovom upravnom sporu do donošenja odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske o ustavnosti odredbe članka 434. stavka 3. i 4. i članka 435. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj: 120/16.).

Nakon što je Ustavni sud Republike Hrvatske donio odluku u tom predmetu, stekli su se uvjeti za rješavanje ove upravne stvari.

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o odabiru u otvorenom postupku javne nabave od 3. svibnja 2018. kojom je odabrana ponuda Zajednice ponuditelja Ascon Institut d.o.o. i Ramtech d.o.o.

Tužitelj u tužbi navodi da se cijeli postupka koji završava pobijanom odlukom tuženika oslanja na činjenicu da odredbama DON-a nisu propisani kriteriji utvrđivanja jednakovrijednosti normi te da je odabrani ponuditelj u odgovoru na zahtjev za pojašnjenje ponude opširno obrazlagao kriterije na temelju kojih smatra predmetne norme jednakovrijednim. Ističe da je pribavio i dostavio mišljenje stručnog ocjenitelja – eksperta Hrvatske akreditacijske agencije iz područja polimera u procesima akreditacije prema normi

HRN EN ISO/IEC 17025 te voditelja katedre za preradu polimera prof. dr. sc. Mladena Šercera. Iz njegovog mišljenja je vidljivo da se predmetne norme ne smiju smatrati jednakovrijednima. Upravo je navedeni ekspert naveo da je mišljenja da se norme HRN EN ISO 9969:2016, HRN EN 1228:2003 i HRN EN 14982: 2010 ne bi smjele upotrebljavati izvan točno određenog tipa i vrste proizvoda za koji su te norme ispitivanja prema normama proizvoda namijenjene i slijedom toga ih nikako po tom pitanju ne može smatrati jednakovrijednima. Dakle, proizlazi da stručnjak smatra da se norme nikako ne mogu smatrati jednakovrijednima. Također smatra da postoje bitne povrede odredaba postupka javne nabave jer je naručitelj točkom 15.2. dokumentacije o nabavi propisao minimalne razine tehničke stručne sposobnosti te je pod točkom 3. propisao da ponuditelj mora posjedovati potvrdu o akreditaciji prema normi HRN EN ISO/IEC 17025 ili jednakovrijednom za sva ispitivanja iz troškovnika kontrolnih ispitivanja te u nastavku podtočke naveo popis normi kojim se tehnička i stručna sposobnost dokazuje. Smatra da je to suprotno odredbi članka 256. Zakona te ističe da neosnovano tuženik u obrazloženju navodi da je rok za izjavljivanje žalbe u odnosu na sadržaj dokumentacije o nabavi istekao 27. studenoga 2017. zbog čega da je žalitelj s tim žalbenim navodom zakasnio. Predlaže tužbeni zahtjev usvojiti uz naknadu troškova žalbenog postupka kao i sudskog postupka.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj ponavlja navode koje je u žalbenom postupku isticao a o kojima se tuženik detaljno očitovao s obzirom na pravno relevantne činjenice i mjerodavno pravo. Navodi da su jasno navedeni razlozi o neprihvatanju tužiteljevog dokaza mišljenja prof. Mladena Šercera te rješenje sadrži ocjenu dokaza uz navođenje odgovarajućih razloga. Nadalje navodi da ne postoje osobito bitne povrede iz odredbe članka 404. stavka 2. točke 7. Zakona o javnoj nabavi. Ovo iz razloga jer je u konkretnom slučaju dokumentacijom o nabavi norma propisana za potrebe ispitivanja stavki iz troškovnika a što je u skladu s odredbom članka 256. – 259. Zakona. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti, a podredno usvojiti i riješiti ovu upravnu stvar.

Grad Zagreb, u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod navoda iz odgovora na žalbu žalitelja od 4. lipnja 2018. i odgovora na očitovanje žalitelja od 28. lipnja 2018. koje u prilogu prilaže te predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Zajednice ponuditelja Ascon Institut d.o.o. i Ramtech d.o.o., nije Sudu dostavila odgovor na tužbu.

Sud je sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) dostavio tužitelju očitovanje tuženika i naručitelja.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 280. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj: 120/16., dalje: ZJN), pri izradi ponude ponuditelj se mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni dopunjavati tekst dokumentacije o nabavi.

Prema odredbi članka 290. stavka 1. ZJN, nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

Prema točki 15.2.3 dokumentacije o nabavi propisano je da ponuditelj mora posjedovati potvrdu o akreditaciji prema normi HRN EN ISO/IEC 17025 ili jednakovrijednom za sva ispitivanja iz troškovnika kontrolnih ispitivanja. Tehnička i stručna sposobnost gospodarskog subjekta iz točke 15.2.3. se dokazuje potvrdom o akreditaciji Hrvatske akreditacijske agencije za sve metode/ispitivanja koje se navode u troškovniku kontrolnih ispitivanja ili jednakovrijedne metode/ispitivanja i izjavom o raspolaganju

mjernom opremom time da je popis normi/ispitivanja priložen u nastavku. Tako je među ostalim navedena i norma HRN EN 1228, HRN EN 14982 i HRN EN ISO 9969. Proizlazi dakle da naručitelj nije definirao kriterije jednakovrijednosti te jednakovrijednost ovisi o kriterijima i dokazima jednakovrijednosti koje ponuditelji dostave u postupku pregleda i ocjene ponuda, što pravilno zaključuje tuženik.

Tužitelj smatra da se ovdje radi o različitim normama koje se ne mogu smatrati jednakovrijednim te upućuje na mišljenje prof. dr. sc. Mladena Šercera iz kojeg proizlazi da je isti mišljenja da se predmetne norme ne bi smjele upotrebljavati izvan točno određenog tipa i vrste proizvoda za koji su te norme ispitivanja prema normama proizvoda namijenjene i slijedom toga ih nikako po tom pitanju ne može smatrati jednakovrijednima. Navedeno mišljenje tuženik je ocijenio te osnovano zaključio da mišljenje ne sadrži osvrt na svrhu odredbe 15.2.3. dokumentacije o nabavi a koje su temelj postupka pregleda i ocjene ponuda. Kako dokumentacijom o nabavi nisu navedeni kriteriji za ocjenu jednakovrijednosti normi to je naručitelj, nakon iscrpno provedenog postupka, pregledao i ocijenio ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi, nakon čega je donio odluku o odabiru.

Također, tužitelj nije izjavio žalbu na dokumentaciju o nabavi čiju odrednicu sada osporava to sukladno odredbi članka 406. stavka 2. ZJN nema pravo na žalbu u kasnijoj fazi postupka za prethodnu fazu.

Slijedom navedenog, kako su u obrazloženju osporenog rješenja izneseni, prema ocjeni Suda, valjani i potpuni razlozi koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na osnovanost odluke tuženika to se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u točki I. izreke presude, a točka II. izreke presude utemeljena je na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona.

U Zagrebu 13. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.

Za točnost otpравка - ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

